

Η Παπαρούνα και ο Κοκκινοπλάιμης



Καλησπέρα κι αρχή του παραμυθιού...

Την ημέρα που σταυρώθηκε ο Χριστός, στον ουρανό πετούσε ένα μικρό πουλάκι. Είχε άσπρο λαιμό, έξυπνα μάτια και καφετί χρώμα στα φτερά του. Το πουλάκι έκανε γύρους πετώντας πάνω από τον Σταυρό του μαρτυρίου και χάζευε το πλήθος που είχε μαζευτεί για να δει τον Ιησού Χριστό. Ξαφνικά, το πουλάκι κοίταξε κατάματα τον Κύριο κι έκατσε πάνω στο ξύλο του Σταυρού. Αισθάνθηκε λύπη για τον πόνο που αντίκρισε. Είδε το άγιο κεφάλι του Χριστού που αιμορραγούσε από το ακάνθινο στεφάνι κι ένα δάκρυ κύλησε από τα μικρά έξυπνα μάτια του.

«Γιατί να υπάρχει πόνος στη ζωή; Δεν θα 'ταν

όλα καλύτερα, αν οι άνθρωποι μπορούσαν να α-
ντέξουν την Αγάπη και την Καλοσύνη;» μονολόγη-
σε το πουλάκι βγάζοντας έναν μικρό αναστεναγμό.
Ένα άχ ακούστηκε τότε από το μικρό του ράμφος.

«Εί... σε ακούω», φώναξε μια φωνή. Το πουλάκι
κοίταξε στη βάση του Σταυρού και είδε ένα μικρό ά-
σπρο πουλιούδι. Αν και ήταν μικρό, το πουλιούδι ή-
ταν πολύ όμορφο και μόλις είχε ανθίσει. «Κι εγώ θυ-
πάμαι για το Μαρτύριο του Κυρίου. Με θλίβει να
βλέπω τον πόνο του Θεανθρώπου. Σε καταλαβαί-
νω, πουλάκι».

Τότε το πουλί αισθάνθηκε κάπως καλύτερα, γιατί
το πουλιούδι είχε κι αυτό συμπονέσει τον Χριστό κι
έβλεπε το άδικο που συνέβαινε.

«Θέλω να απαλύνω τον πόνο του Χριστού. Ξέρεις
τι θα κάνω; Θα τραβήξω ένα αγκάθι!» αποκρίθηκε
το πουλάκι.

«Ναι, ναι!» απάντησε το μικρό άσπρο πουλιούδι.
«Θα τον ανακουφίσεις λίγο», συμπλήρωσε.

Μονομιάς, το πουλάκι πέταξε κοντά στον Κύριο
και τράβηξε με το μικρό του ράμφος ένα αγκάθι. Στα-

λαγματιές από το αίμα του κύλησαν στον λαιμό του
πουλιού κι άλλες έπεσαν στα πέλτα του πουλιού-
διού. Μεμιάς, το μικρό πουλιούδι άνοιξε διάπλητα
τα πέλτά του, για να δεχτεί πρόθυμα τις σταλαγμα-
τιές από το αίμα του Χριστού. Τότε συνέβη κάτι μο-
ναδικό: το πουλάκι απέκτησε κόκκινο λαιμό και το
πουλιούδι απέκτησε κόκκινα πέλτα!

«Τι όμορφο που είσαι!» είπε το πουλί στο που-
λιούδι.

«Κι εσύ, τι ωραίο κόκκινο λαιμό που έχεις!» απά-
ντησε το μικρό πουλιούδι στο πουλί.

Από τότε, το αίμα του Θεανθρώπου χάρισε στο μι-
κρό πουλί έναν πανέμορφο κόκκινο λαιμό και γι'
αυτό ονομάστηκε Κοκκινολαιμής. Και το μικρό ά-
σπρο πουλιούδι μεταμορφώθηκε σε μια κατακόκκι-
νη Παπαρούνα.

